

Yaşıl rəngin çözümlü

Uca Tanrının qanunu, nizamı... Həyat qanununudur bu... Onun rəqəmlərsiz "saatı", dəqiqəsi, anları var. Diqqət etmisizmi, gündüzün başlanmasını; dan "yerinin sökülmesi", gecəyə gündüzün "dəhşətli savaşı", işığın qaranlığa qalib gəlməsini.

İşıq ədalət rəmzidir, həyatın həmişə xoş üzünü istər. Bax, elə buna görə də gizlilik məfhumu ona yaddır. Dünya-ailem sūd kimi ağardıqca, günəş də göylərdən boylanaraq öz şəfəqlərini yer üzünə sərdikcə, qaranlıqlar bu işığın səpintisindən qorxar, dayanıqlığını itirər.

Gecə zülmətiylə ən ulu canlıları dərin yuxuya verərək neqativlikləri səpər yer üzünə... xəstələr daha çox ağrı keçirər, şər qüvvələr bayram edər, pislilərsə açıq cövlan!...

Sükutdakı savaşa bax... Çox sirlidir. Səhərin ilk, gecənin son səsləri.

Bu savaştan qan çilənər dan yerinə,

İşıq-zülmət!Diş qıcadır bir-birinə
Qalib gəlir gecənin də kəderinə
Al səhərin həyat dolu şən səsləri.

Bax ona görə gecə işıqları yaradır insan. Yaradır ki, zülmətləri yara, yara... Tanrım isə ali canlılara ağıl və düşüncə ilə bərabər göz verər, ağılla birləşən gözlər qaranlıqları belə dələ bilsin deyər.

İşıqsa qaranlıqların savaş anlamında insanların qələbə simvoludur. Bu simvolu qazanmaq üçün Peyğəmbərimizin çox sevdiyi rəngin-"yaşıl" rəngin işığıyla gedər insan. Həmçinin insan bütün canlıları da öz arxasınca, "yaşıl

Bahar gəlir...

işığın" izinə salar, yol açar... Elə buna görə də təbiət yaşıllığı həyat rəmzi seçər. Zülmət yaşıllığı öz qara rəngiylə görünməz etməyə çalışsa belə. Günəşin bəxş etdiyi işıq bu zülmətdə Yer üzünə, "süd yolu" çəkər, gün işığını bərqərar edər. Bax, beləcə həyat başlar. Hər gün dan yeri söküləndə gecə öz qaranlığıyla qeybə çəkilər, səhər işığıyla gələr!

Sevimli şairimiz B. Vahabzadənin şeirində deyildiyi kimi:

Məqama bax! Biri gəlir, biri gedir,
Bu sərhəddə vaxt özü də heyrətlidir,
Ah, necə də sehlidir, heybətlidir...

Ancaq təzad ondadır ki, insanı insan edən, canlıyı canlı saxlayan torpağın

rəngi işıq rəngində deyil.

Bu təzad da "yaşıl rəng" çözümlü verir.

Tanrı fəsiləri də nizamlayır!

Bahar adlı fəslin simvolik rəngi yaşıldır.

Bəs nədən yaşıl rəng həyat rəmzi-dir?! Çünki torpaq işıq selini udduqca, günəş şəfəqləri şaxtanın, sazağın, qarın həyatını dondurduğu torpağın "qırışığını" açır, torpaq nəfəs alır və hər nəfəsində yaşıl otlar cücərir, kiçik canlılar doğulur...torpaq oyanır. Torpağı oyadan baharın hər addımı bir möcüzə. Torpaq gülür gülləriylə; novruzgülü, bənövşələr, nergizləriylə. Torpaq danışıq quşların dodağıyla, heyvanların mələtiylə. İnsanlar isə... İnsanlar isə Novruz adlı mərasimiylə...

Arzular cücərən torpaq kimi çoxalır, duyğular təzələnilir, ömür -günü təzədən başlamaq istəyir insan; həm də hər baharda təzə istəklər yaranar, gözlər baharı gördükcə könüllərə də bahar gələr, yaşamaq, "ömrün bahar çağlarına dönmək istər hər insan..."

Şəhid ailəsinə bahar gələmi?...

Baharlar onlar üçün şaxtalı bir abuhava. Çünki şəhid məzarları daima bahar görkəmdə. Həmişə bahar yağışı kimi göz yaşından islanar. Gözlər duman kimi... Şəhid məzarlarında məzar daşlarının üzərindəki şəkillər ailələrinə günəş kimi uzaqdan baxar... Ürəklərsə yaz şimşəkləri, düşüncələri gah tufanlı, gah həzin bir bahar nəfəslisi yaz hava-

si... Bəzən isə canlı-canlı danışar ana, atalar, bacı-qardaşlar, istəklilər... sevgilər. Xatirində onlarla danışan şəkildəndən isti əlin təmasını, bir sarılmaq hiss etmədikdə yuxu sanıb silkələner bu əzizlər. Ancaq övladının qoxusunu duyar ancaq... Bahar xoş gəlişindəndən...

Təbiətin ecəzkar bahar nəfəsi şəhidlərin gənc ömrünün xoş rayiyəsi... Məzar daşlarının üzərində çərşənbələrin səməniləri... Bəlkə torpaq altıda yatan şəhid cisimlərinin canlılıq simvoludur bu səmənilər! Əzizlərinin qəlbinə həzin döyüntülər bəxş etsin deyər... Bəlkə ona görə daşlardan da keçib göyərək səmənilər... Şəhid ailələrinə bahar gəlməz qəlbən. Övladlarının yatdığı məzarıstanda olar onların baharı! Ona görə orada qarşıları Novruz... Ələlxüsus bir "loxma" ağızlarına belə qoymadan bayram bişintiləri, novruz xonçaları evlərdə yox, məzarıstanda, daşlar üzərində düzülər. Quşların nəğmə səsi, ahuzarı şəhid səslərinə çevrilər, ziyarətçilər isə bu səslərə diqqət kəsilər...

Şəhid ailələrinə bahar yaxın gəlməz qəlbən... Övladlarının şəhadətə qovuşduğu gündən yaz günəşi onları isitməz; Buz bağlayan arzuları kimi... Məzarıstanda adlı bir məkana tələsər onlar-şəhid əzizləri!

Həmişəbahar görkəmlə, şaxta-sazaq qoxulu, daşlar üzərindəki səmənilərə bir istilik, bir nəfəs versinlər deyər...

Soyuq məzarları isti nəfəsi ilə qızdırarlar ki, baharın gəlişini şəhidlər hiss etsin. Sarıllar daşlara-dillərində həzin bayatılar. - Bahar gəlib, oğul, a qardaş; sevgili yar; can bala...

BİBİXANIM.

Kimə gülzar, kimə gözəl dünya**Yoxuşunda ayaq saxla...**

Xocalı faciəsindən düz 12 il sonra dünyaya göz açmışdı Şöhrət, həm də həmin tarixi gündə. Allahın bir bəxşisi idi bu faciənin itkilərinə rəğmən, bəlkə də. İllər sonra o faciəni törədənərdən qisas alıb Elinə, obasına, vətəninə öz qəhrəmanlığı ilə şan-şöhrət gətirəcəkliyi hiss olunub ona Şöhrət adı verilmişdi... Bu da Allahın qisməti.

Bəli, Qəbələnin Zərgərli kəndində doğulub əsgəri xidmətə çağırış yaşadı Şöhrət... Həm də baxışında üfüqlərin baxarı, gülüşündə çaylarının axarı, əllərində işığının açarı...

Əsgər balasını xidmətə yola salan ana balasının arxasına su atanda suyu "sona qədər" ata bilmədi, göz yaşlarını gizlədə-gizlədə əli əsdi sanki. Oğlunun arxasınca baxışları ilə dedi, şairimizin dili ilə:

Dumanların çağırışına yar olma,
Tufanların qəzəbinə qor olma!
Yoxuşunda ayaq saxla yorulma
Səndən əzəl, məndən əzəl dünyadı...

Vətən mənə oğul desə

18 yaşlı Şöhrət vətən anlamını dərk edən bir yeniyetmə idi. Bilirdi ki, anasını seven övlad vətən; vətəninə seven övlad qurd ürəkli; qurd ürəkli olan övlad qeyrətli şah kimi olardı. Elə buna görə də xidməti dövründə əsl kişilik məktəbinin müdavimi kimi hərəkət edir, ətrafında özünə məxsus hörmət qazanırdı.

Düşmən tapdağında olan elinin yanğısı, obasından qovulmuşların yurd həsrəti daima körpə düşüncələrində yer alardı. Bu vətənin oğlu kimi əsl vətəndaşı olmaq, bütöv və məğrur, qalib ölkənin qəhrəmanı adını onun üçün sənədlə seçilmiş adına çox yaraşdırardı; adına layiq övlad olmaq qəlbində başlıca arzuya

çevrilərdi. Bu istək, bu arzu onu vətən qayasında mamır olub bitməyə səslədi-axı vətən ona oğul deyirdi...

Yuxuları çin olmadı

Xətrini istəyəni çox idi Şöhrətin... Nənəsi, atası, anası Rahilə, bacıları Aytac, Könül, 4 əmisi, 4 bibisi, 4 dayısı, 1 xalası, həm də Zərgərli kəndinin və Nic qəsəbəsinin hamısı... Bu yeniyetmə gənc azacıq yaşında öz "məniyi" elə təsdiq etmişdi ki...

Yuxularını qarışdıran ana elə dilxor- du ki. Bu dilxorçuluğa rəğmən üreyində oğul balasına arzularından "libas" geydirdi...

Şöhrət ilə bağlı arzular reallaşardı qəlbində. Dilxorçuluğunu zorla qovardı "özündən". Həyat yoldaşına: "Oğlumuzla görüşə gedək", - deyər, sovqat zənbilləri hazırladı. Dünyanın naz-nemətlərindən əlinə nə keçərsə, özü və oğlu sevən hər şey var idi bu zənbillərdə. Həmçinin oğlunun əsgər dostlarını da düşüncüydü.

2020-ci ilin avqustun 15-də oğlu ilə görüşə gedəcək deyər yuxusu da ərşə çəkilmişdi. Yaman danıxmışdı ciyərparsından... Fəqət tale yazısı... Ayın 15-də 43 yaşlı Rahilə ana üreyinin istək və yığın-yığın arzuları ilə gözlərini həyata yumdu. Oğul ana gözlərkən özü onun "görüşünə" gəldi... Anasını əbədiyyətə salacaq son görüşünə. Və ona hazırlanan sovqat zənbilini açmağa belə izn vermədi, zənbillərdəki ana əllərinin izlərini öpərək, acı "sovqatı" daddı... Gözü-

yaşlı körpə bacılarını, əzizlərini baxışları ilə yaddaşına həkk etdi...

Sentyabrın 27-də başlanan Vətən müharibəsi ana itkisi ilə yanan Şöhrətin qələbə əzmini daha da mətinləşdirdi. Vətəni yağı tapdağından təmizləmək və qisas almaq!

Simvolik ada layiq

Mikayılov Şöhrət İkrəm oğlu 2002-ci il fevralın 26-da Qəbələ rayon Zərgərli kəndində anadan olmuşdur. 2008-ci ildə Zərgərli kənd 1 sayılı orta məktəbinə daxil olmuş. 2019-cu ildə Nic qəsəbə 4 sayılı orta məktəbini bitirmişdir. 2019-cu ildə kompüter kursuna getmiş, kompüter bilgiləri üzrə sertifikat almışdır.

2020-ci ilin apre- lində həqiqi hərbi xidmətə çağırılmış, pandemiya dövrü ilə əlaqədar mayın 5-də hərbi xidmətə getmişdir. O, Beyləqan rayonunda hərbi xidmətdə olmuşdur.

2020-ci ilin 27 sentyabrında başlanan qisas müharibəsinin ilk günündən döyüş bölgəsinə göndərilmiş, Füzuli, Zəngilan, Qubadlı istiqamətində gedən döyüşlərdə iştirak etmişdir. Son dəfə ailəsi ilə oktyabrın 30-da telefonla əlaqə saxlamışdır. Oktyabrın 31-də Qubadlı istiqamətində gedən döyüşlərdə şəhadətə qovuşmuşdur. Noyabrın 1-də Zərgərli qəbiristanlığında dəfn olunmuşdur. Ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Cəsur döyüşçü", "Şücaətə görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilmişdir.

Şöhrət çox gənc idi. Ancaq ömrünün ilk bahar çağında ölməzliyə qovuşan bu oğul adına layiq bir həyat yaşayaraq şəhidlik zirvəsinə ucalmışdır. Vətənpərvər insanların qəlbində əbədi məskən salaraq, xatirələrdə yaşanacaq bir ömür qazanmışdır.

Şöhrət sevgisi

Doğum gününün cənnətməkan ol- duqdan sonra 2-ci ildönümü idi. Məzarı- standa-Zərgərli qəbiristanlığında şöhrət- sevrələr, vətənsəvrələr hamısı onun zi- yarətinə gəlmişdi. Qəbələ şəhər və ətraf kəndlərin müəllim və şeir deyən məktəb- liləri öz doğma məktəbinin kollektivi ilə bərabər çıxışlar etdilər həmin gün. Ra- yon və qonşu kəndlərin idarə və təşkilat nümayəndələri, şəhid ailələri, qazi və dö- yüşçülər, Qəbələ Tv-kollektivi, ictimai təşkilatların nümayəndələri Şöhrətin ad günü mərasimində iştirak edirdilər. Ziya- rət məclisində soyuq qış günü olmasına rəğmən hər kəs; məktəblilər belə sona- dək iştirak etdilər.

Şəhid məzarı anasının məzarı ilə qo- şalaşmışdı. Acı həsrətin izləri duyulan gülüslü simada həm də oğluna "qovuş- mağın" bir məmnunluğu hiss olunurdu ana məzarının baş daşında.

Bacılarsa... Gözlərindən "şıdırğı" yaz yağışı" kimi acıları tökülən bacılar heç ki- rimək bilmirdi; ana yanğısı qardaş yanğı- sına qarışan ürəkləri bir təlatümlü dəniz idi... O təlatümdə isə sözlə deyilə və ya- zıla bilməyəcək o qədər yanğılar var idi ki... Ata gözlərinin dərinliyinə iz salan oğul dərdi... Böyük əminin ağaca söykə- nərək hönkürtülü ağlaması... hər kəsin- dini ayınlar üzrə nümayəndədən tutmuş körpə məktəblilərdə-nəmli gözləri və çıxış edənlərin acı və qururverici bir igid haqqındakı sözləri Şöhrət sevgisinin "də- rəcəsi" idi... Şəhidimiz yalnız qəbəllilərin deyil, xalqın zirvədə yaşayan qəhrəman- larının, xalqın zəfər tarixini yazan övlad- larının bir şöhrəti, bir Şöhrət övladı idi.

Bibixanim İSAYEVA.